

EUROPEAN PARLIAMENT

2004

2009

Document de ședință

A6-0189/2008

16.5.2008

RAPORT

referitor la Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul punctului G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 – 2006 (2007/2219(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Jacek Saryusz-Wolski

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	7

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitor la Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul punctului G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 – 2006 (2007/2219(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul punctului G subpunctului 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 – 2006,
- având în vedere articolul 21 din Tratatul UE,
- având în vedere Tratatul de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatul de instituire a Comunității Europene (Tratatul de la Lisabona), semnat la 13 decembrie 2007 la Lisabona, și Carta drepturilor fundamentale, proclamată la 12 decembrie 2007,
- având în vedere Strategia Europeană de Securitate (SES) adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ¹,
- având în vedere Concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles din 14 decembrie 2007 și apelul acesteia la o încheiere rapidă a procesului de ratificare națională în vederea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 ianuarie 2009,
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles din 15-16 decembrie 2005 privind perspectivele financiare 2007-2013,
- având în vedere rezoluția sa din 20 februarie 2008 privind Tratatul de la Lisabona², inclusiv opinia Comisiei parlamentare pentru afaceri externe, având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind Politica Externă și de Securitate Comună – 2005³,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 privind punerea în aplicare a Strategiei Europene de Securitate în contextul PESA⁴,

---

¹ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

² Texte adoptate, P6_TA(2008)0055.

³ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 309.

⁴ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 334.

- având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2006 privind noile instrumente financiare pentru dezvoltare în contextul Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului¹,
- având în vedere Rezoluțiile sale din 10 mai și 14 noiembrie 2007 privind reuniunile la nivel înalt UE-Rusia² și Rezoluția sa din 19 iunie 2007 privind relațiile economice și comerciale dintre UE și Rusia³,
- având în vedere Rezoluțiile sale din 1 iunie 2006 privind ameliorarea relațiilor UE-SUA în cadrul Acordului de parteneriat transatlantic și privind relațiile economice transatlantice⁴ UE – SUA și rezoluția sa din 25 aprilie 2007 privind relațiile transatlantice⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind Orientul Mijlociu⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2007 privind reuniunea la nivel înalt UE-China și dialogul privind drepturile omului UE/China⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind relațiile UE-Africa⁸ și Rezoluția sa din 10 mai 2007 privind parteneriatul UE în Cornul Africii⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2007 privind o strategie UE de reformă în lumea arabă¹⁰,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 aprilie 2006 privind un parteneriat consolidat între Uniunea Europeană și America Latină¹¹,
- având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 2006¹² și concluziile Consiliului Afaceri generale și Relații Externe din 10 martie 2008 privind Afganistanul,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2005 privind revizuirea Tratatului de neproliferare – Arme nucleare în Coreea de Nord și Iran¹³, care menționează că UE va aplica principiul „no say, no pay” (nu participi, nu ești plătit) în cadrul negocierilor cu peninsula coreeană,

---

¹ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 396.

² JO C 76 E, 27.3.2008, p. 95 și Texte adoptate, P6_TA(2007)0528.

³ Texte adoptate, P6_TA(2007)0262.

⁴ JO C 298 E, 8.12.2006, pp. 226 și 235.

⁵ JO C 74 E, 20.03.2008, p. 670.

⁶ Texte adoptate, P6_TA(2007)0350.

⁷ Texte adoptate, P6_TA(2007)0622.

⁸ Texte adoptate, P6_TA(2007)0483.

⁹ JO C 76 E, 27.03.2008, p. 106.

¹⁰ JO C 76 E, 27.03.2008, p. 100.

¹¹ JO C 296 E, 06.12.2006, p. 123.

¹² JO C 287 E, 24.11.2006, p. 176.

¹³ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 253.

- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind Iranul¹ ,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind Măsuri specifice 2007 pentru Irak² ,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 septembrie 2007 privind promovarea unei politici externe europene comune în domeniul energiei³ ,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind Conferința de la Bali privind schimbările climatice⁴ și Rezoluția sa din 29 noiembrie 2007 privind comerțul și schimbările climatice, precum și Concluziile Președinției de la Consiliul European din 13-14 martie 2008, de la Bruxelles, privind schimbările climatice și energia și documentul prezentat de Înalțul Reprezentant al UE și de Comisia Europeană, privind schimbările climatice și securitatea internațională⁵ ,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind lupta împotriva terorismului⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 aprilie 2007 referitoare la raportul anual privind drepturile omului în lume în 2006 și politica UE în acest domeniu⁷ și rezoluția sa din 6 septembrie 2007 referitoare la funcționarea dialogurilor și a consultărilor cu țările terțe cu privire la drepturile omului⁸ ,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2006 privind aspectele instituționale ale capacității Uniunii Europene de a integra noi state membre⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2006 privind strategia de extindere și principalele provocări în 2006-2007¹⁰ și Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind consolidarea Politicii europene de vecinătate¹¹,
- având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2008 privind abordarea politicii regionale pentru zona Mării Negre¹²,

---

¹ Texte adoptate, P6_TA(2007)0488.

² Texte adoptate, P6_TA(2007)0481.

³ Texte adoptate, P6_TA(2007)0413.

⁴ Texte adoptate, P6_TA(2007)0537 și Texte adoptate, P6_TA(2007)0576.

⁵ S113/08, 14 martie 2008.

⁶ Texte adoptate, P6_TA(2007)0612.

⁷ JO C 74 E, 20.03.2008, p. 753.

⁸ Texte adoptate, P6_TA(2007)0381.

⁹ JO C 317 E, 23.12.2006, p. 485.

¹⁰ JO C 317 E, 23.12.2006, p. 480.

¹¹ Texte adoptate, P6_TA(2007)0538.

¹² Texte adoptate, P6_TA(2008)0017.

- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2007 privind relațiile dintre UE și Serbia¹,
  - având în vedere articolul 112 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A6-0189/2008),
- A. întrucât o definiție clară a intereselor Uniunii este esențială în vederea atingerii obiectivelor de acțiune externă a Uniunii și, în special, ale politicii sale externe;
  - B. întrucât este necesară o mai mare unitate politică în cadrul Uniunii Europene pentru a consolida și a crește eficiența PESC, altfel existând riscul subminării credibilității Uniunii Europene ca actor global, așa cum s-a întâmplat în privința modului în care UE a tratat problemele legate de Turcia, Rusia, Irak, Afganistan Cuba, precum și cele legate de securitatea energetică; întrucât se speră ca Tratatul de la Lisabona și creșterea importanței rolului Înaltului Reprezentant vor facilita o strategie de politică externă cu o viziune mai orientată către viitor și pe termen lung, precum și la conturarea unei abordări mai cuprinzătoare, care să întrunească adeviziunea tuturor statelor membre,
  - C. întrucât Tratatul de la Lisabona îmbunătățește vizibil măsurile PESC în vigoare în prezent, consolidând astfel imaginea internațională a Uniunii și sporindu-i eficacitatea;
  - D. întrucât presiunea crizelor și a conflictelor din afara granițelor UE și necesitatea de a face față noilor provocări alarmante datorate schimbărilor climatice rapide presupun o perspectivă mai largă în ceea ce privește PESC,
  - E. întrucât, pentru a fi credibile, atât PESC, cât și viitoarea politică de securitate și apărare comună (PSAC) trebuie să beneficieze de resurse adecvate ambițiilor și obiectivelor lor specifice, fiind necesară, în consecință, o creștere semnificativă a acestora în cadrul revizuirii la jumătatea perioadei din 2009 a Perspectivelor financiare, precum și din alte surse financiare,

Principii

1. consideră că, de la elaborarea sa, PESC, inclusiv politica europeană de securitate și apărare (PESA), a contribuit la consolidarea identității europene și a rolului de actor global al Uniunii;
2. consideră, cu toate acestea, că rolul UE pe plan mondial nu corespunde potențialului Uniunii și nici așteptărilor opiniei publice europene, datorită lipsei de voință a statelor membre în adoptarea reformelor necesare și indispensabile, menite să consolideze eficacitatea, coerența și responsabilitatea politicii sale externe;
3. consideră că, având în vedere că Uniunea Europeană este o comunitate bazată pe valori, pentru a fi un actor global credibil, aceasta trebuie să își mențină standardele înalte în

---

¹ Texte adoptate, P6_TA(2007)0482.

relațiile externe, iar PESC trebuie să se bazeze, prin urmare, pe valorile pe care Uniunea Europeană și statele membre le prețuiesc, și anume democrația, statul de drept și respectul pentru drepturile omului și libertățile fundamentale, ca obiective-cheie ale PESC;

4. subliniază, în acest context, că puternica dependență energetică a UE de state nedemocratice are un impact negativ asupra coerenței, caracterului convingător și sustenabilității politicii sale externe comune;
5. are convingerea fermă că Uniunea Europeană poate avea un impact și poate coordona o politică externă și de securitate comună veritabilă, eficientă și credibilă doar dacă își definește în mod clar obiectivele comune, își creează ea însăși instrumentele adecvate, astfel încât să garanteze coerența între obiective și mijloace, să se pronunțe cu o singură voce, precum și dacă beneficiază de o solidă legitimitate democratică, conferită de controlul exercitat de Parlamentul European; consideră, totodată, că obiectivele cheie ale PESC pot fi realizate numai dacă Parlamentul European se pronunță cu o singură voce și dacă încurajează, în acest sens, o delimitare clară a competențelor organismelor sale specializate în PESC, dintr-o perspectivă tematică și geografică;
6. invită statele membre să se angajeze să își consulte partenerii europeni și pe Înalțul Reprezentant înainte de adoptarea unor decizii strategice în domeniul politicii externe, în special în cadrul organizațiilor multilaterale, pentru ca pozițiile acestora față de deciziile strategice să fie cel puțin coerente, convergente și compatibile și să nu afecteze coerența și credibilitatea acțiunii externe a UE sau să submineze credibilitatea sa în calitate de actor global față de țările terțe;

Raportul anual 2006 privind PESC și relațiile dintre instituțiile europene

7. salută Raportul anual 2006 al Consiliului;
8. recunoaște progresele realizate în ceea ce privește structura raportului, în special includerea, pe lângă descrierea activităților întreprinse în anii anteriori, a unei planificări pe termen mai lung, dar se așteaptă din partea Consiliului să ia în considerare pentru următorul raport anual, atunci când este necesar, rezoluțiile relevante și/sau recomandările adoptate de Parlament;
9. consideră că Parlamentul ar trebui să adopte în mod mai sistematic poziții cu privire la fiecare etapă a procesului decizional din domeniul PESC și PSAC; recomandă, în vederea consolidării legitimității democratice, ca pozițiile comune și acțiunile comune să ia în considerare și să conțină, atunci când este cazul, referiri la pozițiile adoptate de Parlament;
10. recunoaște că s-au realizat progrese semnificative în relațiile dintre Consiliu și Parlament, în special prin instituirea unor noi canale de comunicare mai flexibile; consideră, cu toate acestea, că Parlamentul trebuie să adopte o poziție mai fermă în chestiunile discutate, care trebuie luată în considerare în mod sistematic în Consiliu; subliniază că s-au realizat progrese și prin intensificarea contactelor între instituții, inclusiv prin schimburile regulate de opinii cu Înalțul Reprezentativ și prin apariții mai

frecvente ale reprezentanților speciali ai UE, precum și ale altor înalți funcționari, în fața Parlamentului; consideră totuși, că se pot realiza și mai multe progrese, în special în ceea ce privește programarea acestor apariții, care ar trebui să reflecte și ordinea de zi a Parlamentului și a organelor sale competente;

11. salută recunoașterea tot mai mare a faptului că legitimitatea și coerența PESC/PSAC depind în mare măsură de disponibilitatea crescândă a Înalțului Reprezentant și a serviciilor sale, precum și a președinției Consiliului, de a colabora cu Parlamentul;

Prioritățile Parlamentului în 2008 cu privire la anumite aspecte orizontale

12. propune ca în 2008 să se acorde prioritate unui număr limitat de domenii, care să reflecte mai bine preocupările cetățenilor europeni și așteptările acestora cu privire la rolul Uniunii în domeniul afacerilor internaționale;
13. îndeamnă Consiliul și Comisia să abordeze împreună și într-o manieră mai accelerată problemele actuale din Europa, cum ar fi terorismul, crima organizată, îmbunătățirea securității prin cooperare și dezvoltare, securitatea energetică, schimbările climatice, dezvoltarea durabilă, stabilitate mai mare în regiunile învecinate, managementul crizelor, prevenirea și soluționarea conflictelor, neproliferarea armelor de distrugere în masă (ADM), gestionarea migrației și promovarea drepturilor omului și a libertăților civile; salută raportul Comisiei și al Înalțului Reprezentant prezentat în cadrul Consiliului European privind schimbările climatice și securitatea internațională; invită Consiliul să examineze raportul și să formuleze recomandări cu privire la acțiunile viitoare; reliefează importanța crucială a dimensiunii externe în crearea spațiului de libertate, securitate și justiție;
14. invită Înalțul Reprezentant să evalueze progresele realizate, precum și eventualele curențe, constatate începând cu 2003 în implementarea SES din 2003, inclusiv propunerile pentru îmbunătățirea și suplimentarea SES; Consideră că respectul pentru legislația internațională și pentru rolul instituțiilor trebuie să devină principii directoare ale acțiunilor externe ale UE; consideră că o asemenea evaluare trebuie să constituie baza pentru o dezbateră politică publică mai largă; subliniază faptul că o viitoare evaluare a SES ar trebui să fie făcută în strânsă consultare cu toate instituțiile UE, inclusiv Parlamentul European și parlamentele naționale; consideră că este necesară o revizuire a SES care să includă o analiză riguroasă a misiunii prezente și a planurilor viitoare ale NATO, a relațiilor NATO cu Uniunea Europeană la nivel strategic și operațional, precum și o analiză a implicațiilor de securitate ale unei viitoare largiri a NATO; invită Consiliul European să formuleze, pentru prima dată, o poziție coerentă asupra politicii UE-NATO care va fi utilă nu numai revitalizării relațiilor transatlantice și sprijinirii unei dezvoltări timpurii a politicii UE de securitate și apărare, așa cum este prevăzut în Tratatul de la Lisabona;
15. invită Consiliul să ia în discuție stabilirea unor structuri și proceduri adecvate, precum și îmbunătățirea funcționării celor existente, astfel încât UE să-și poată dezvolta capacitatea de reacție rapidă în situații de criză; solicită, totodată, dezvoltarea unui cadru legal care să definească dreptul de a interveni și obligația de a proteja în situații de criză, inclusiv procedurile decizionale și responsabilitățile ce incumbă în asemenea situații;

16. consideră că dimensiunea externă a problemei securității energetice, inclusiv dependența Uniunii de energia și de alte resurse strategice din țări și regiuni instabile sau nedemocratice, va deveni din ce în ce mai importantă în 2008; recomandă diversificarea lărgită a surselor de energie și a rutelor de transport de energie, creșterea eficienței energetice, precum și promovarea solidarității între statele membre UE în domeniul politicilor energetice de securitate; regretă semnarea necoordonată a acordurilor energetice bilaterale de către statele membre, lucru care subminează interesele și pune sub semnul întrebării proiectele strategice ale Uniunii ca întreg, precum și pe cele ale altor state membre; subliniază, în acest sens, importanța strategică a conductei Nabucco pentru securitatea energetică a Uniunii Europene și invită Comisia și Consiliul să-și mobilizeze toate eforturile în vederea implementării cu succes și cât mai curând posibil a acestui proiect; reiterează solicitarea privind crearea funcției de Înalț Funcționar pentru politica externă în domeniul energiei, sub autoritatea viitorului Înalț Reprezentant/vicepreședinte al Comisiei - cu dublu rol - responsabil de coordonarea activităților Uniunii în acest domeniu; regretă lipsa unui răspuns din partea Consiliului și a Comisei la rezoluția Parlamentului din 26 septembrie 2007, menționată anterior;
17. regretă lipsa de progrese în politica externă europeană comună în materie de energie și deplânge bilateralismul acțiunilor unor state membre UE, fapt care a slăbit în mod considerabil puterea de negociere a Uniunii Europene ca ansamblu, precum și eforturile în vederea unei politici externe comune în materie de energie; își reafirmă convingerea că o astfel de politică trebuie să se bazeze pe solidaritate și să fie sprijinită de o piață internă eficientă și bine interconectată care să dispună de toate instrumentele necesare pentru contracararea comportamentelor necomerciale, monopoliste și motivate politic, care ar putea constitui o amenințare la securitatea energetică a Comunității; salută, așadar, și își exprimă întregul sprijin pentru clauza țării terțe inclusă în cel de al treilea pachet privind energia;
18. reafirmă că terorismul, ca instrument folosit de statele nedemocratice sau de organizațiile teroriste, reprezintă una dintre cele mai importante amenințări la adresa securității UE și salută eforturile întreprinse de coordonatorul însărcinat cu lupta împotriva terorismului în vederea consolidării implementării strategiei UE de luptă împotriva terorismului; ia act de faptul că lupta împotriva terorismului nu trebuie să aducă atingere valorilor universale ale democrației, statului de drept, drepturilor omului și libertăților fundamentale și protejării acestora, și trebuie să se desfășoare în strânsă cooperare cu partenerii internaționali și conform strategiei stabilite de Organizația Națiunilor Unite; consideră că lupta eficientă împotriva terorismului trebuie să constituie o prioritate cheie în relațiile dintre Uniune și țările terțe;
19. reafirmă importanța unei gestionări sistematice a migrației; consideră, de aceea, că este esențial să se asigure cooperarea atât cu țările de origine, cât și cu cele de tranzit și să se încurajeze această cooperare prin aplicarea unei politici de condiționalitate pozitivă; subliniază necesitatea de a preveni imigrația ilegală și de a combate grupurile care fac trafic în cadrul acesteia;
20. reiterează că, pentru acțiunile externe ale Uniunii, consolidarea guvernanței globale, a

instituțiilor internaționale și a valorii dreptului internațional rămân interese vitale; subliniază, în această privință, rolul vital al Organizației Națiunilor Unite în sprijinirea multilateralismului eficient și subliniază faptul că Uniunea trebuie să rămână unită atunci când își îndeamnă partenerii să urmărească dezvoltarea și consolidarea democrației, a drepturilor omului și a statului de drept, ca baza comună a unei lumi prospere și sigure; își reafirmă angajamentul în îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, mai ales în ceea ce privește lupta globală împotriva sărăciei;

21. consideră că în vederea realizării obiectivului privind guvernanta globală, trebuie acordată o atenție deosebită rolului pe care îl au fondurile suverane de investiții și actorii economici de stat similari, care trebuie încurajați să acționeze cu transparență și responsabilitate maximă;
22. consideră că este important ca UE să depună eforturi mai mari în vederea intensificării și consolidării politicilor sale pentru sprijinirea democrației la nivel mondial; consideră așadar, că este esențial ca acest sprijin să constituie un element central al PESC și să se asigure coerența între acțiunile instituțiilor UE și cele ale statelor membre;
23. insistă asupra necesității respectării efective a clauzelor privind drepturile omului și a măsurilor referitoare la neproliferare și combaterea terorismului, precum și a includerii unei clauze privind securitatea energetică în acordurile cu țările terțe, pentru a asigura coerența și eficacitatea politicilor externe ale UE;
24. insistă asupra nevoii de a continua eforturile în vederea implementării la nivel internațional a strategiei UE de combatere a proliferării armelor de distrugere în masă (ADM), de susținere activă a menținerii actualului sistem de control al armamentului și de dezarmare, și, în special, a intrării în vigoare a Tratatului de interzicere totală a experiențelor nucleare, a punerii în aplicare consecvente și a monitorizării complete a Convenției privind interzicerea armelor chimice, interzicerea pe plan internațional a munițiilor cu dispersie și aplicarea la nivel mondial a Convenției de la Otawa privind interzicerea minelor terestre, de sprijinire mai activă la nivel internațional a inițiativelor referitoare la controlul comerțului cu armament ușor și a altor inițiative și aspecte referitoare la dezarmare și neproliferare, de consolidare a tratatelor de neproliferare multilaterale și de asigurare a mijloacelor financiare pentru implementarea strategiei UE privind ADM; invită UE și statele membre să își aducă o contribuție pozitivă și eficientă la ieșirea din actualul impas de la Conferința privind dezarmarea de la Geneva și să ia măsuri, astfel încât negocierile să aibă drept rezultat un tratat nediscriminatoriu, multilateral, internațional și ușor de verificat, care să interzică producția de material fisionabil pentru armele nucleare;

Prioritățile Parlamentului în 2008 cu privire la zonele geografice

25. consideră că procesul de extindere a Uniunii, în temeiul articolului 49 din Tratatul UE, trebuie să reprezinte în continuare o prioritate cheie a politicii externe a și trebuie să se bazeze pe capacitatea Uniunii de a integra noi state membre (luând în considerare impactul extinderii asupra instituțiilor sale, asupra resurselor sale financiare și asupra capacității sale de a-și urmări obiectivele politice);

26. consideră că stabilitatea în Balcanii de Vest trebuie să reprezinte principala prioritate a Uniunii în 2008, în conformitate cu opinia Consiliului, prezentată în Raportul anual pentru 2006; acordă, prin urmare, cea mai mare importanță dublării eforturilor în vederea apropierii Balcanilor de Vest de UE, inclusiv introducerea regimului liberalizat de acordare a vizelor, intensificarea cooperării regionale în domenii precum comerțul, transportul, energia și participarea țărilor din Balcanii de Vest la programele comunitare; consideră că accentuarea mai puternică a chestiunilor economice și sociale pe care acest lucru le implică, va facilita și sprijini pregătirile acestor țări în vederea aderării la UE, în conformitate cu Agenda de la Salonic; subliniază importanța implicării societății civile în procesul de aderare;
27. Consideră că trebuie intensificat dialogul cu Serbia și trebuie adoptate măsuri concrete pentru reafirmarea perspectivei europene în această țară; Este de opinie că semnarea Acordului de stabilizare și asociere reprezintă o etapă concretă în aderarea viitoare a Serbiei la UE; încurajează ajutorul susținut, implementarea angajamentelor comune și a măsurilor în domeniul cooperării, inclusiv planul punctual de liberalizare a vizelor; atrage atenția asupra faptului că trebuie acordată o atenție deosebită consolidării legăturilor cu toate forțele democratice și cu societatea civilă în domeniile de interes comun; este de opinie că UE trebuie să elaboreze politici adecvate și să inițieze procese corespunzătoare pentru a evita izolarea Serbiei;
28. face referire la concluziile Consiliului pentru afaceri generale și relații externe din 18 februarie 2008, în care Consiliul a luat act de adoptarea de către Adunarea din Kosovo, la 17 februarie 2008, a unei rezoluții prin care provincia Kosovo este declarată independentă și în care Consiliul a afirmat, de asemenea, că statele membre vor decide cu privire la relațiile lor cu Kosovo în conformitate cu practicile naționale și dreptul internațional;
29. consideră că misiunea EULEX în Kosovo trebuie să apere interesele naționale ale minorităților, în conformitate cu prevederile planului Ahtisaari, pentru a păstra caracterul multiethnic al teritoriului, pentru a construi o atmosferă de încredere între comunitățile etnice, pentru a proteja patrimoniul cultural, religios și istoric, pentru a consolida statul de drept și pentru a promova dezvoltarea economică; subliniază că implicarea locală în aceste eforturi va asigura o tranziție reușită și o dezvoltare durabilă la nivel social, politic și economic în Kosovo; își exprimă îngrijorarea în legătură cu stagnarea negocierilor privitoare la transferul responsabilităților de la UNMIK la EULEX; invită statele membre să acționeze concertat la nivelul Organizației Națiunilor Unite în vederea recunoașterii misiunii EULEX ca parte a prezenței civile internaționale în Kosovo, în baza rezoluției 1244 (1999) a Consiliului de Securitate a ONU;
30. subliniază că situația minorităților din toate țările din Balcanii de Vest trebuie să facă obiectul unei monitorizări ulterioare atente de către UE pentru a se asigura protecția eficientă a tuturor minorităților și că în acest domeniu sunt necesare noi progrese importante, în conformitate cu standardele europene; consideră că trebuie valorificată oportunitatea oferită de faptul că anul 2008 este Anul european al dialogului intercultural, pentru a promova înțelegerea reciprocă și educația menită să inculce toleranța.

31. subliniază, de asemenea, că consolidarea politicii europene de vecinătate (PEV) trebuie considerată un obiectiv major pentru 2008 ceea ce conduce la necesitatea unei abordări mai diferențiate față de vecinii noștri, care să țină seama în mod corespunzător de așteptările lor și de interesele strategice ale Uniunii; consideră că această politică reformulată trebuie să utilizeze în mod mai eficient și mai extins instrumentele comunitare disponibile;
32. reiterează faptul că persistența conflictelor nesoluționate în țările vizate de politica europeană de vecinătate (PEV) reprezintă o provocare importantă pentru securitatea frontierelor externe ale UE și pentru implementarea eficientă a PEV; subliniază că în urma extinderii din 2007 frontierele UE sunt situate și mai aproape de aceste zone de conflict; prin urmare, solicită o implicare mai activă și mai cuprinzătoare a UE în eforturile actuale de soluționare a acestor conflicte, în special a conflictului din zona transnistreană din Republica Moldova, în conformitate cu dreptul internațional și cu principiile integrității teritoriale, și, de asemenea, un angajament mai consistent al UE în gestionarea conflictelor;
33. consideră că Uniunea trebuie să își concentreze atenția asupra dezvoltării cooperării regionale, a stabilității politice și a democrației în cele trei regiuni-cheie de cooperare, și anume Marea Mediterană, Marea Baltică și Marea Neagră, utilizând structurile de cooperare existente în aceste regiuni, consolidând sinergia între politicile instituționale și regionale și acordând acestor regiunilor asistență în procesul de integrare; salută intenția exprimată în cadrul Consiliului European din 13-14 martie 2007 de a impulsiona Procesul de la Barcelona; reafirmă importanța obținerii unor rezultate concrete în regiunea Euro-mediteraneană, unde trebuie promovat respectul pentru drepturile omului și dezvoltarea economică și socială în țările din sudul Mediteranei și trebuie acordată mai multă atenție provocărilor din domeniul energiei și al mediului;
34. reafirmă faptul că regiunile Mării Negre și a Mării Baltice au o importanță strategică pentru Uniune și că merită, așadar, o abordare mai coerentă, similară cu cea utilizată pentru regiunea Mării Mediterane; invită Consiliul și Comisia să încurajeze cooperarea regională cu regiunile Mării Negre și a Mării Baltice; consideră că o se poate asigura o atenție egală și un echilibru între aceste trei regiuni extrem de importante prin conceperea unor structuri organizaționale în vederea cooperării regionale în zona Mării Negre și a Mării Baltice, precum și prin întărirea relațiilor cu organisme multilaterale existente cum ar fi Adunarea Parlamentară a Cooperării Economice a Mării Negre;
35. subliniază necesitatea consolidării alianței transatlantice și a intensificării contactelor cu Statele Unite, *inter alia* prin intermediul unui acord de parteneriat transatlantic mai avansat și mai cuprinzător, al cărui potențial să fie valorificat integral și care să includă consultarea și cooperarea pentru chestiunile de interes comun, precum și prevenirea conflictelor civile, ordinea juridică internațională, pacea și dezarmarea, dezvoltarea durabilă și combaterea sărăciei; salută instituirea Consiliului Economic Transatlantic; subliniază importanța dimensiunii parlamentare în cadrul „Dialogului Transatlantic al Legislatorilor”, precum și necesitatea angajării într-un dialog mai consistent cu Congresul USA referitor la viitorul relațiilor UE-SUA, viitorul reformei NATO și al reformei ONU;

36. consideră că revizuirea din 2008 a relațiilor Uniunii cu Rusia este extrem de importantă; în opinia sa aceste relații trebuie să se bazeze pe un parteneriat echilibrat, care să abordeze provocările globale cum ar fi neproliferarea ADM, securitatea regională și cea energetică și care promovează consolidarea democrației, protecția drepturilor omului, comerțul liber, și în special, respectul pentru statul de drept; reamintește că un parteneriat veritabil trebuie să aibă la bază tratamentul egal al tuturor statelor membre, precum și relații bune cu statele vecine, transparență și responsabilitate; solicită statelor membre să-și coordoneze relațiile cu Federația Rusă pe baza intereselor comune ale Uniunii; invită Consiliul și Comisia să se asigure că mandatul pentru un viitor acord nu numai că va evidenția aceste interese comune dar va și institui un mecanism care să monitorizeze implementarea lor
37. invită Consiliul și Comisia să își intensifice eforturile, atât în cadrul Cvartetului pentru Orientul Mijlociu, cât și la fața locului, pentru a încuraja negocierile între israelieni și palestinieni cu scopul de a ajunge la o soluție de pace cuprinzătoare, de durată și echitabilă, care să aibă la bază a două state sigure și viabile, cu speranța că etapele concrete prevăzute în Agenda de la Annapolis vor fi respectate; consideră că Uniunea ar trebui să-și maximizeze influența financiară, comercială și politică de ambele părți, pentru a ajunge la această soluție pacifistă și pentru ca Uniunea să poată juca, în cadrul forumurilor relevante, un rol corespunzător contribuției sale financiare și politice;
38. consideră că regimul de neproliferare nucleară prevăzut în Tratatul de neproliferare (TNP) este în mod serios amenințat și solicită Consiliului și în special celor două state membre care dețin arme nucleare să propună o inițiativă europeană privind implementarea obligațiilor de dezarmare prevăzute la articolul VI al TNP în ceea ce privește, în special, Conferința de revizuire a TNP din anul 2010; se opune cu fermitate producerii și răspândirii ADM, care riscă să devină o realitate într-un număr din ce în ce mai mare de țări, datorită imposibilității de a separa în mod clar utilizarea tehnologiei nucleare în scopul producerii de energie de utilizarea acesteia în scopul producției de armament; în acest context, menționează în special incertitudinile cu privire la obiectivele programului nuclear al Iranului; solicită Iranului să adopte o atitudine transparentă în relațiile sale cu Agenția Internațională pentru energie atomică (AIEA) și să încerce să refacă climatul de încredere al comunității internaționale; solicită membrilor Consiliului de Securitate al ONU să transmită din nou chestiunea iraniană Agenției Internaționale pentru Energie Atomică și să înceapă negocierile fără condiții prealabile; solicită statelor membre UE să interzică toate exporturile de tehnologie nucleară către toate țările care nu au ratificat protocoalele adiționale la TNP;
39. consideră că UE poate contribui la instaurarea unui climat de încredere față de țările cu care nu are legături contractuale sau țări cu care are legături contractuale reduse, stimulând contactele interpersonale, de exemplu prin proiecte de înfrățire între orașe sau prin programele Erasmus Mundus;
40. reafirmă că promovarea solidarității internaționale, a stabilității, a păcii și a dezvoltării democratice, umane și economice, a statului de drept și a combaterii drogurilor trebuie să se numere în continuare printre prioritățile politicii UE față de Afganistan în 2008; subliniază necesitatea restabilirii securității în Afganistan, acest lucru neputând fi

realizat doar prin mijloace militare; subliniază că, în acest scop, este de asemenea esențială consolidarea forțelor de poliție, pentru a institui statul de drept și pentru a intensifica eforturile de dezvoltare; constată cu îngrijorare intensificarea progresivă a producției de droguri, care făcut din nou din Afganistan unul din cei mai mari producători din lume; salută desfășurarea misiunii EUPOL Afganistan și îndeamnă statele membre să pună la dispoziția acesteia personal experimentat și bine pregătit și, eventual, să o extindă; este preocupat de faptul că insuficiența coordonare, atât la nivelul comunității internaționale (în special între UE și NATO), cât și în relațiile cu autoritățile afgane, obstrucționează considerabil eficiența activităților la fața locului; solicită tuturor actorilor implicați să depună eforturi pentru remedierea acestei situații; salută, în acest sens, numirea dlui Kai Eide în calitate de Reprezentant special al Secretarului General al ONU pentru Afganistan;

41. recomandă intensificarea relațiilor politice și economice cu China în 2008, cu condiția realizării unor progrese substanțiale în domeniul democrației și al drepturilor omului și, în contextul acțiunilor Chinei în Tibet, a sensibilizării acestei țări față de preocupările majore exprimate de UE în această privință, menținând un dialog constructiv pe aceste teme cu autoritățile, a fortiori înaintea Jocurilor Olimpice de la Beijing; solicită Chinei să adopte o abordare pe termen lung și cuprinzătoare în ceea ce privește reconstrucția țării, centrată pe un respect sporit față de diversele popoare și tradiții culturale de pe teritoriul său; regretă, în acest sens, lipsa unor rezultate substanțiale în ceea ce privește dialogul dintre UE și China privind drepturile omului;
42. recomandă intensificarea relațiilor politice și economice cu ASEAN în 2008 pornind de la progrese substanțiale în domeniul democrației și al drepturilor omului; recunoaște rolul tot mai important pe care îl joacă ASEAN, în calitate de forță activă în stabilitatea și prosperitatea regională; consideră că UE și ASEAN dispun de un mare potențial pentru intensificarea cooperării, ținând seama, în parte, de progresele pe care le-a realizat ASEAN în ceea ce privește integrarea regională, precum și în domeniile democrației și drepturilor omului; rămâne preocupat în mod deosebit de situația din Burma;
43. subliniază necesitatea ca în 2008 să se dea curs deciziilor adoptate în cadrul Reuniunii la nivel înalt UE-Africa, care a avut loc în decembrie 2007 la Lisabona; salută, în acest context, numirea Reprezentantului special al UE/Șefului delegației Comisiei Europene pentru Uniunea Africană la Addis Abeba; consideră, în acest sens, că Uniunea trebuie să depună toate eforturile, în cooperare cu Organizația Națiunilor Unite, pentru a consolida capacitatea Uniunii Africane de instituire și menținere a păcii; salută, în acest sens, misiunile UE de reformare a sectorului de securitate în Republica Democrată Congo și în Republica Guineea-Bissau și solicită utilizarea coordonată a PESC și a instrumentelor comunitare, cum ar fi instrumentul de stabilitate;
44. se așteaptă ca cea de-a 5-a Reuniune la nivel înalt UE-America Latină și Caraibe, care va avea loc la Lima, în mai 2008, să aibă drept rezultat o aprofundare a conținutului Asocierii biregionale declarate, inclusiv instituirea Fondului de solidaritate biregional propus de Parlament, precum și finalizarea la timp, până la sfârșitul anului 2008, a negocierilor privind Acordul de Asociere al UE cu Mercosur, Comunitatea Andină și America Centrală;

45. atrage atenția asupra rezoluțiilor și rapoartelor sale extinse referitoare la diferitele zone geografice de interes, deoarece ele conțin contribuții valoroase la dezbaterile privind modul în care ar trebui să evolueze politica UE cu privire la aceste zone geografice;
46. recomandă ca Uniunea să-și intensifice dialogul politic cu țările și regiunile terțe, în special cu partenerii săi importanți; reafirmă, în acest context, rolul important al diplomației parlamentare ca instrument complementar în relațiile Uniunii cu țările și regiunile terțe, în special prin cele trei principale adunări interparlamentare multilaterale (Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE (APP ACP-UE), Adunarea Parlamentară Euro-Mediteraneană (EuroMed) și Adunarea Parlamentară Euro-Latinoamericană (EuroLat)); se angajează să creeze până în 2009 o Adunare Parlamentară UE - țările vecine din est (Euro-Nest), pentru a consolida dimensiunea parlamentară a parteneriatului politic dintre Parlamentul European și statele implicate în sectorul estic al PEV;
47. reiterează apelul adresat statelor membre UE care fac parte și din Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, să îmbunătățească coordonarea în acest cadru pentru sporirea eficienței acțiunilor UE pe plan mondial și, pe termen lung, să încerce să asigure un loc Uniunii în Consiliul de Securitate, în contextul unei reforme majore a sistemului ONU; solicită statelor membre UE care sunt membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU să colaboreze mai strâns cu statele membre UE care nu sunt membri permanenți;

Eficacitatea, coerența și vizibilitatea PESC

48. salută îmbunătățirile aduse de Tratatul de la Lisabona în ceea ce privește acțiunile externe, PESC și PESA, viitoarea PSAC; consideră că noul tratat consolidează în mod semnificativ acțiunile externe ale Uniunii și rolul său în relațiile internaționale și îmbunătățește vizibilitatea și imaginea Uniunii, precum și capacitatea sa de a acționa eficient la nivel mondial;
49. speră ca Tratatul de la Lisabona să fie ratificat imediat de către toate statele membre, pentru a permite intrarea sa în vigoare la timp; felicită acele state membre care au ratificat deja Tratatul de la Lisabona;
50. salută îmbunătățirea cadrului instituțional al Uniunii în domeniul PESC, în special prin:
  - (a) crearea funcției de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, care va fi, de asemenea, vicepreședinte al Comisiei, responsabil în fața Parlamentului, precum și președinte al Consiliului miniștrilor afacerilor externe, care va conduce PESC și PSAC, va contribui la dezvoltarea politicilor și va asigura coerența acțiunii externe a Uniunii;
  - (b) instituirea, cu acordul Comisiei și după consultarea Parlamentului, a unui SEAE care îl va asista pe Înaltul Reprezentant, personalul acestuia fiind format din reprezentanți ai Comisiei, ai Secretariatului Consiliului și ai serviciilor diplomatice naționale;

51. salută extinderea sferei de acțiune externă a Uniunii, inclusiv stipularea unor noi baze juridice și instrumente cu aplicabilitate în domeniile conexe PESC, precum o bază juridică explicită pentru PEV, stabilirea personalității juridice unice a Uniunii, asistența financiară urgentă destinată țărilor terțe, ajutorul umanitar, sancțiunile aplicate entităților non-statale, politica spațială, securitatea energetică, combaterea schimbărilor climatice, prevenirea terorismului internațional și protecția datelor cu caracter personal;
52. subliniază importanța asigurării coerenței politicilor în cadrul sferei de acțiune externă a Uniunii, în special între PESC, PSAC și politicile comerciale și de dezvoltare; subliniază, în acest context, rolul important pe care trebuie să îl aibă Înalțul Reprezentant și SEAE în asigurarea coerenței politicilor;
53. reamintește că acordarea de personalitate juridică Uniunii Europene pune problema statutului său în cadrul organizațiilor internaționale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite; consideră că viitorul statut al Uniunii în cadrul ONU trebuie să fie proporțional cu contribuția sa financiară și politică;

Tratatul de la Lisabona și impactul său asupra relațiilor Consiliu-Parlament-Comisie în domeniul PESC/PSAC și asupra controlului parlamentar al PESC/PSAC

54. consideră esențială stabilirea celei mai strânse colaborări posibile între Președintele Consiliului European, Președintele Comisiei, Înalțul Reprezentant și Președinția prin rotație, pentru a garanta că diferitele lor funcții contribuie la coerența și eficacitatea PESC;
55. invită Consiliul să reacționeze într-un mod substanțial la dorințele și preocupările exprimate în comunicările oficiale ale Parlamentului, în special în ceea ce privește rezoluțiile privind cazurile de încălcări ale drepturilor omului, democrației și statului de drept;
56. invită Consiliul să examineze eficacitatea politicilor sale de sancțiuni impuse unor regimuri odioase, cum ar fi regimul Mugabe din Zimbabwe și junta militară din Burma, și să introducă măsuri în vederea îmbunătățirii acestor politici, inclusiv mecanismele necesare pentru respectarea deplină și aplicarea acestor politici;
57. invită pe viitorul Înalț Reprezentant/vicepreședinte al Comisiei să se bazeze pe experiența aparițiilor periodice ale înalților reprezentanți și ale Comisarului pentru relații externe în fața Parlamentului reunit în plen și a Comisiei sale pentru relații externe, precum și pe practica reuniunilor informale, pentru a institui consultări regulate, sistematice și substanțiale cu Parlamentul și organele sale competente, și să implice Parlamentul în procesul de luare a deciziilor, astfel încât să crească transparența și responsabilitatea principalelor opțiuni ale PESC; subliniază faptul că legitimitatea viitoarei funcții de Înalț Reprezentant/vicepreședinte al Comisiei este conferită în mod direct de către Parlamentul European;
58. subliniază, de asemenea, că relațiile dintre Consiliu și Parlament trebuie să fie reexamineate, pentru a ține cont de reformele majore ale viitoarei PSAC și de atribuțiile consolidate de control consolidate ale Parlamentului, ca urmare a transferării restului

competențelor Uniunii Europene Occidentale către UE; în acest sens, salută măsurile care vizează cooperarea mai strânsă între Parlamentul European și parlamentele naționale;

59. solicită încheierea unui acord interinstituțional între Parlament și Consiliu, care să definească relațiile lor de lucru în domeniul acțiunilor externe, inclusiv comunicarea informațiilor confidențiale, în momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona; solicită actualizarea acordului-cadru dintre Comisia și Parlament pentru a ține seama de noile dispoziții prevăzute în Tratatul de la Lisabona;
60. solicită ca viitorul Înalț Reprezentant/vicepreședinte al Comisiei să își preia funcția împreună cu noua Comisie la 1 noiembrie 2009, ca o soluție temporară să fie găsită pentru perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și 1 noiembrie 2009, iar Parlamentul să fie consultat pe deplin cu privire la numirea de către Consiliul European, cu acordul Președintelui Comisiei, a primului Înalț Reprezentant/vicepreședinte al Comisiei, precum și cu privire la orice altă numire interimară; consideră necesară, în acest context, instituirea unei proceduri de audiere *ad hoc* pentru numirea Înalțului Reprezentant/vicepreședintelui Comisiei, coordonată de Comisia pentru afaceri constituționale;
61. subliniază faptul că înființarea SEAE va avea un efect semnificativ asupra relațiilor externe ale Uniunii; subliniază necesitatea transparenței și a contribuției democratice în acest proces; reamintește dreptul Parlamentului de a fi consultat în legătură cu crearea Serviciului european pentru acțiune externă (SEAE), în conformitate cu articolul 13a alineatul (3) din Tratatul UE; solicită să fie asociat în totalitate la activitățile de pregătire desfășurate în acest scop; face referire la raportul său în curs de finalizare cu privire la această chestiune; Își exprimă speranța că înființarea SEAE va oferi o mai mare claritate în privința criteriilor de numire, a numirii și evaluării reprezentanților speciali ai UE, inclusiv a definirii și a stabilirii scopului sarcinilor lor, a duratei mandatului, precum și a coordonării și complementarității cu delegațiile CE;
62. invită pe viitorul Înalț Reprezentant/vicepreședintele Comisiei, Consiliul și Comisia să consolideze cooperarea cu adunările parlamentare multilaterale existente (APP ACP-UE, EuroMed, EuroLat și, după înființare, Euro-Nest), în cadrul cărora parlamentari ai Uniunii se reunesc cu unii dintre cei mai importanți omologi ai lor, întrucât acest lucru conferă mai multă valoare coerenței și eficacității acțiunii externe a Uniunii;
63. invită Comitetul Politic și de Securitate (CPS) să creeze, împreună cu Parlamentul European un mecanism care să respecte informațiile confidențiale cu privire la crizele care pot apărea sau la evenimentele care afectează securitatea internațională, asemănător cu mecanismele existente în unele parlamente naționale ale statelor membre UE, care să includă - în funcție de gradul de confidențialitate - de la reuniuni cu ușile închise ale comitetelor până la reuniuni între CPS și membrii numiți ai comisiilor și subcomisiilor competente;
64. consideră necesară participarea președintelui Comisiei pentru afaceri externe la reuniunile informale ale miniștrilor afacerilor externe ai statelor membre (reuniunile Gymnich), în conformitate cu practicile deja stabilite pentru reuniunile informale ale

Consiliului în alte domenii de politică;

65. subliniază necesitatea asigurării controlului democratic și a transparenței activităților realizate de Agenția Europeană de Apărare;

Finanțarea PESC/PSAC din perspectiva Tratatului de la Lisabona

66. ia act cu satisfacție de extinderea, în temeiul Tratatului de la Lisabona, a competențelor bugetare ale Parlamentului asupra tuturor cheltuielilor UE, inclusiv SEAE, situând Parlamentul pe o poziție de egalitate cu Consiliu, eliminând distincția dintre cheltuielile obligatorii și cele neobligatorii și conferind cadrului financiar multianual caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;
67. regretă complexitatea inutilă a măsurilor cu privire la finanțarea rapidă a activităților PSAC din resurse aflate în afara bugetului UE; insistă asupra faptului că toate acțiunile externe ale Uniunii, inclusiv cele care țin de competența viitoarei PSAC, însă în afara tuturor cheltuielilor militare, trebuie finanțate din bugetul comun al UE;
68. subliniază, în această privință, că ar trebui să se acorde o atenție deosebită monitorizării procesului de gestionare civilă a crizelor, în cazul cărora resursele și diferitele responsabilități aparțin Consiliului, Comisiei și statelor membre, astfel încât să se garanteze o coordonare și o eficiență optimă;
69. recunoaște utilitatea reuniunilor comune de consultare între birourile Comisiei pentru afaceri externe și al Comisiei pentru bugete și președintele CPS, după cum este prevăzut în Acordul interinstituțional din 17 mai 2006, menționat mai sus; consideră totodată, că este esențial ca președinții și/sau raportorii comisiilor parlamentare responsabile de acțiunea externă să fie total implicați, din oficiu, în activitățile noului Comitet de conciliere prevăzut pentru noua procedură bugetară;
70. solicită ca, ținând seama de Acordul interinstituțional din 17 mai 2006, care prevede un dialog structurat între Consiliu și Parlament, Consiliul să informeze Parlamentul înainte de adoptarea oricărei decizii referitoare la cheltuielile privind PESC;
71. consideră că suma totală de 1 740 miliarde EUR alocată PESC pentru perioada 2007-2013 este insuficientă pentru a realiza ambițiile și obiectivele specifice ale Uniunii ca actor global, recunoscând totodată faptul că finanțarea PESC stabilită pentru 2008, care se ridică la 285 milioane EUR, reprezintă un progres important în comparație cu fondurile alocate anterior (și o creștere cu 125 milioane EUR față de 2007); subliniază că această creștere trebuie să fie însoțită de măsuri mai ferme de control parlamentar și o mai bună cooperare din partea Consiliului;
72. va face propuneri specifice în legătură cu controlul financiar și bugetar al SEAE în cadrul următorului raport privind această chestiune;

o

o o

73. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Secretarului General al NATO, precum și Președintelui Adunării Parlamentare a Consiliului Europei.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	6.5.2008
Rezultatul votului final	+: 55 -: 2 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Christopher Beazley, Angelika Beer, Colm Burke, Marco Cappato, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Hanna Foltyn-Kubicka, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, Konrad Szymański, Charles Tannock, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Membri supleanți prezenți la votul final	Laima Liucija Andrikiienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Marie Anne Isler Béguin, Rihards Pīks, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Karl von Wogau
Membri supleanți (articolul 178 alineatul (2)) prezenți la votul final	Renate Weber